

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

318. Coadiutoria num sit resignatio, & subiiciatur publicationi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

Au tituli, nec respectu possessionis; quamvis jus habeat quoddam noviter creatum circa facultatem coadjuvandi. Fagn. *loc. cit.* & n. 66. Et si per Coadjutoriam cum futura successione titulus & jus in beneficio Coadjuti daretur, duo forent ejusdem beneficii possessores & intulati. Coadjutus enim beneficio suo non privatur, sed verum ejus nomen & jus penes eum remanet, et si sit impotens illud administrare. Tondut. *cit. n. 4.* & 5. non obstante *c. tua nos. de cler. agror. ubi: ab administratione debet removeri.* Quia intelligitur de administratione, non quod ad potestatem, sed quod ad exercitium, à quo Rector leprosus ob scandalum & horrorem est arceus, & Coadjutor subrogandus. Castrop. *loc. cit.* Garc. p. 4. c. 5. n. 5. & 6. citans gl. *ibid. v. administratio. n. 8.* Abb. *ibidem n. 4.* Suarez. *tom 5 de censur. d. 51. s. 2.* Navar. *cons. 1. de cler. agror. & c.* Uti idipsum, nempe Coadjutoriam non esse beneficium ex eo patet, quod per obitum vel cessionem Coadjutoris non vacet beneficium, sed solum per cessum vel decessum Coadjuti, unde & in literis Coadjutoria dici solet, quod, cum primum tale beneficium per cessum vel decessum, seu quamvis aliam dimissionem, vel amissionem Coadjuti, vel alio quovis modo, vacare contigerit, & sic eodem Coadjutoria officio cessante, conferatur & assignetur eidem N. & in corporalem possessionem illius & annexorum jurium & pertinentiarum autoritate apostolica inducatur & defendatur; & sic per obitum Coadjutoris non vacat beneficium, sed cesset coadjutoria. Gonz. *loc. cit. n. 65.* & seq. citans Put. *decis. 226. n. 3.* l. 3. ubi etiam n. 11. & 12. dicitur, quod in Coadjutoria dari non potest continuatio primæ juris & tituli, nec fictio non vacationis. Proinde jam Papa concedendo Coadjutoriam non providet absolute de beneficio, illud absolute conferendo, sed ad effectum providendi necessitati ecclesie. Barbof. *loc. cit. n. 51.* citans Burlat. *decis. 78.* tamen si Coadjutoria tales cum futura successione provisiones palliatas vocet Mandos. *in reg. de imperat. benef. vac. per obit. familiar. Cardin. q. 30. n. 3.* apud Gonz. *loc. cit. n. 47.* differt tamen ab aliis provisionibus canonicis, seu veris ac puris collationibus, quod per has acceptatas acquiratur provisio jus in re, etiam ante possessionem. Remouch. *cit. c. 8. n. 22.* Quamvis Coadjutoria uberior & efficacior sit electione & presentatione acceptatis in eo, quod licet & hæc conferant solum jus ad rem, non tamen ejusmodi jus producat effectum regularum Cancellaria, uti fit in Coadjutoria. Remouch. *loc. cit. n. 23.* Sic quoque Coadjutor talis fictus dicitur beneficiatus. Fagn. *loc. cit. n. 54.* citans Rot. *in Salamant. Coadjutoria 25 Junii 1593. coram Penix,* & Coadjutor Canonici Canonici fictus. Tondut. *loc. cit. n. 6.* Ventrigl. *loc. cit. n. 37.* Card. de Luca. *de Canonici. d. 6. n. 10.* Gonz. *loc. cit. n. 107.* ubi: Coadjutor vocatur Canonici fictus, & ideo Canonicis veris præferri non debet; cum semper verum ficto præferri debeat. Barbof. *loc. cit. n. 52.* citans Monet. *de optian. q. 8. n. 148.* Ludovic. à Saravia. *de jurisdict. ad junctior. q. 29. n. 33.* Item Barbof. *de Canon. & dignitat. c. 29. n. 31.* citans Garc. p. 4. c. 5. *in addit. post n. 130. dub. 28.* & licet sedeat post omnes Canonicos, id tamen non est ex eo, quod sit Canonicus junior, sed quia non est verè Canonicus Barbof. *ibid. n. 33.* Videri quoque beneficium secundum quid, quatenus producit titulum præventivum seu habitualem & initialem, ut Put. *decis. 478. l. 2.* adeoque jus fictum in re operaturum plenos effectus demum per cessum vel decessum Prælati, ait Remouch. *c. 12. n. 4.*

Questio 317. Coadjutoria cum futura successione in dignitate num sit dignitas vel Prælatura.

I. Respond. primò, non esse verè dignitatem. Barbof. *de can. & dignit. loc. cit. 29. n. 31.* (ubi etiam ex Garfia subdit, propterea commissionem factam dignitati non transire in ejus coadjutorem, non solum, quando fuit expressum nomen proprium, sed etiam quando non fuit expressum) Ventrigl. *tom. 2. annot. 13. §. unico. n. 35.* ubi etiam, quod Coadjutor non possit eligi in Judicem synodalem aut etiam Apostolicum; quia non dicitur verè habens dignitatem.

2. Respond. secundò: Coadjutorem aliquem cum futura successione in Episcopatu non posse dici Prælaturam illius Ecclesie; quia Coadjutoria non dicitur beneficium sed officium, toto jure remanente penes Coadjutum: & licet Coadjutor per acceptationem Coadjutoria acquirat jus in re, nempe in ipso officio Coadjutoris, non operatur tamen jus tale, ut Ecclesia dicatur spectare ad Coadjutorem. Tondut. *qq. benef. p. 3. c. 194. n. 3.* Quemadmodum itaque Coadjutor dicitur Canonici fictus respectu illius Canonici Coadjuti, ita Coadjutor Prælati alicujus ecclesie dicitur Prælatus fictus talis ecclesie: quod voluisse videtur Remouch. dum *loc. cit. n. 20.* inquit: vocant nonnulli Coadjutorem administrantem Prælaturam fictam, quasi habeat titulum pariter fictum.

3. De cetero num Coadjutor Prælati v. g. Episcopi, dici possit simpliciter Prælatus verus ex hoc ipso officio Coadjutoria, in quo jus habet, meritò dubitatur. Pro negativa facit, quod sicut, qui nomine & loco beneficiati administrat beneficium, exinde non est aut dicitur beneficiatus, ita, nec, qui munia prælaturæ incumbentia exercet, seu Prælaturam alieno nomine, nempe ipsius veri Prælati exerceat, exinde non videatur dicendus Prælatus. Pro affirmativa tamen stare videntur Remouch. *c. 12. n. 32.* ubi Coadjutor cum futura successione licet tantum respectu Coadjutoria admittit dicitur Prælatus. Gonz. *cit. gl. 5. §. 9. n. 2.* ubi ait: Coadjutor est Prælatus, & uti talis habet curam animarum, & n. 3. uti talis Prælatus habet plenam & liberam administrationem, pro quo citat multos textus. Parisius quoque *de resign. benef. l. 7. q. 20. n. 17.* ait: Coadjutor ita (hoc est, pro cura animarum) *statu dicitur Prælatus.* Pro quo citat Archid. *in c. quamvis. 7. q. 1. n. 6. gl. in c. 2. 7. q. 1.* Innoc. *in c. de rectorib. de cler. agror.* Verumtamen loquitur de Coadjutore creato Episcopo in partibus infidelium cum onere coadjuvandi Episcopum alium non merè titolarem, ut patet, dum mox subjicit: & omnibus notus est stylus vulgaris Curia. Nam quando datur Coadjutor alicui Episcopo, ille Coadjutor fit Episcopus in partibus infidelium, id est, nullatenentium, cum onere, ut coadjuvet. N. de quali Coadjutore etiam dubitari non possit, quin sit Prælatus ratione characteris sui episcopalis, dubitari tamen ad hoc potest, num quæ præcisè Coadjutor Episcopi sit verus Prælatus.

Questio 318. Coadjutoria num sit resignatio, & subjiciatur publicationi.

I. Respondeo ad primum, quamvis Coadjutoria cum futura successione imaginem referat resignationis. Remouch. *c. 8. n. 26.* Sitque in aliis quibus similis illi. Tondut. *qq. benef. p. 2. c. 1. §. 13. n. 21.* citans Cavalieri. *decis. 116. n. 4.* videaturque habere

habere naturam illius *Garc. de benef. p. 11. c. 3. n. 275.* vel etiam vim habeat resignationis, quatenus conceditur cum consensu Coadjuti, qui consensus, ut *gl. in c. beneficium. de regular. in 6.* vim resignationis habet *Gonz. ad reg. 8. gl. 5. §. 9. n. 9.* & sic in Coadjutoria locum habeat regula de consensu. *Gonz. loc. cit. n. 10.* citans *Put. decis. 108. n. 1. l. 2.* Hæc ipsa tamen qualiter intelligenda, explicat *Gonz. n. 69. & seq.* Non tamen etiam talis Coadjutoria cum consensu Coadjuti est resignatio. *Lotter. de re benef. l. 2. q. 25. n. 23.* *Garc. loc. cit. nec propriè dici potest resignatio.* *Gonz. loc. cit. n. 69.* Sed multum à resignatione differt, & aliud longè est resignatio, aliud deputatio Coadjutoris cum futura successione. Nam per resignationem effectum sortitam titulus abdicatur à resignante, per Coadjutoriam verò talem non solum titulus, verum etiam possessio non abdicatur, sed utrumque remanet penes Coadjutum, unde moriente Coadjuto beneficii vacat per obitum illius. *Tondut. loc. cit. n. 18. & 19.* citans *Cavaler. ubi ante. n. 5.* Unde jam licet requiratur consensus Coadjuti (in quantum licet capax consentire) ille tamen consensus non habet vim resignationis, sed solum operatur, seu servit ad tollendum odium, sive quò minus odiosa sit Coadjutoria respectu Coadjuti. *Remouch. c. 5. n. 30.*

2. Respondeo ad secundum. Resignatio non subjacet publicationi, seu regulæ de publicandis. *Tondut. loc. cit. n. 20.* ubi timiditatis arguendi sunt illi, qui publicari faciunt Coadjutorias ad instar resignationum. Quia regula de publicandis locum non habet nisi in beneficiis vacantibus per resignationem, ut patet ex Bulla Gregor. XIII. de super edita. & n. 22. ubi pro hoc citat *Barbos. ad Trident. sess. 23. c. 7. n. 9.* *Garc. loc. cit. ubi, quòd constitutio illa Gregor. non procedat in Coadjutoriis cum futura successione, etiam si fiat cum consensu Coadjuti; cum, ut dictum, non habeant naturam resignationum, adeoque iis verba dictæ Constitutionis adæptari nequeant; cum in Coadjutoriis capi non possit possessio intra sex vel novem menses à tempore data, & ita, ut inquit *ibid.* *Garc.* sine dubio tenendum, quamvis aliqui de hoc dubitaverint, & aliquæ Coadjutoria sint publicata. *Gonz. loc. cit. n. 72.* ubi, quòd constitutio dicta locum non habet in Coadjutoriis; cum non sint resignationes aut jurium cessiones. Et n. 69. ostendit, his non obstantibus, quæ dixerat n. 9. nempe quòd vim resignationis habeant istæ Coadjutoria; nam ut ait id minus est propriè, nimirum ad effectum, ut requiratur consensus Coadjuti, & quòd præstatio consensus habeat vim renunciationis, id solum procedere ait n. 70. & 71. quando consensus est, ut provideatur alteri statim, simpliciter, perfectè, irrevocabiliter de beneficio suo; hic autem, qui consentit futura successioni, consentit solum, ut post mortem suam, & non se vivente, beneficium suum obveniat alteri, ac proinde non possit inducere resignationem. Idem, nempe, quòd non subjaceant regula cancellaria & constitutioni Gregor. XIII. de publicanda renunciat, tenet *Ventrigl. Tom. 2. annot. 13. §. unico. n. 57.* *Remouch. cit. c. 8. n. 26. & c. 12. n. 5.* ubi, quòd nullum nascatur præjudicium in non publicando & intimando illis gratiam Coadjutoria, ad quos admissio seu traditio possessionis pertinet, possit tamen præsentare Coadjutor ad capiendam possessionem Coadjutoria, seu ad illius obtinendam executionem, Quinimo soleant istius modi gratia quantocius intimari, ne contingente*

P. Lenvenii Tract. II. De Coadjut.

vacatione, prætextà causâ ignorantia quicquam sinistra obveniat.

Quæstio 319. Num Coadjutoria cum futura successione subjaceant regulæ & Cancellaria?

Respond. negativè. *Gonz. ad reg. 8. gl. 5. §. 9. n. 38. & 39.* ubi licet id asserat expressè de Coadjutoris temporalibus; idem tamen etiam sustinere debet ob rationem, quam adducit, utpote quæ pari omnino modo militat pro Coadjutoriis perpetuis. Ait enim, id ideo esse, quia Coadjutoria ista temporales non sunt beneficium, adeoque non vacent nec vacare possint in aliquo ex mensibus dictæ regulæ, sed cessant & extinguuntur, cessante vita Coadjuti.

Quæstio 320. Coadjutoria cum futura successione num præbeant titulum ordinationis?

Respond. negativè. *Garc. de benef. p. 2. c. 5. n. 131.* *Ventrigl. tom. 2. annot. 13. §. unico. n. 37.* *Barbos. de canon. & dignit. c. 29. n. 39.* citans *Monet. de opt. c. 4. q. 8. n. 169. & c.* Nemò enim ad titulum de futuro, & in spe, etiam certa ad beneficium, quod expectat, ordinari potest, cum Concilium Tridentinum requirat titulum de præsentè. *Garc. loc. cit. n. 130.* Secus tamen est seu ordinari poterit, si fortè ratione Coadjutoria talis haberet congruam; tunc enim ad titulum illius ordinari posset, non tanquam ad titulum beneficii, sed illius juris percipiendi congruam assignatam tanquam ad titulum pensionis. *Lotter. de re benef. l. 2. q. 25. n. 16.* *Barbos. Ventrigl. l. cit. Garc. loc. cit. n. 132.* citans *Navar. de oratione c. 20. n. 10.* & plures alios. Et sub hac quoque conditione habitæ congruæ intelligendus videtur *Gonz. loc. cit. n. 8.* dum indifferenter & simpliciter ait, aliquem titulo Coadjutoria perpetua ordinari posse, stante etiam Tridentino. *sess. 21. c. 2.*

Quæstio 321. An Coadjutoria inducat incompatibilitatem cum beneficio tam habito quam habendo à Coadjutore?

Resp. Coadjutoria cum futura successione, dum actualem deservituram habet, inducit incompatibilitatem ad effectum retentionis; non quidem quia beneficium est, sed quia officium est habens actualem administrationem incompatibilem cum residentia quam requirit beneficium; beneficia enim illa (idem est de officiis, sive dum unum est officium & alterum est beneficium) simul retineri non possunt, quorum obligationibus simul satisfieri nequit. *Garc. de benef. p. 4. c. 5. n. 123.* *Castropal. tract. 13. d. 1. p. 10. n. 30.* *Remouch. c. 12. n. 37.* *Tondut. qq. benef. p. 2. c. 1. §. 13. n. 33.* contra *Gonz. Mendez Lulitan. l. 4. diversor. juris argum. c. 1. n. 8. & per totum, quem sequuntur Gonz. ad reg. 8. gl. 5. §. 9. n. 64. & 65.* *Chok. ad reg. 8. gl. 1. n. 22.* hac nixos: ratione, quòd Coadjutor talis non teneatur residere præcisè; cum beneficium non habeat; sed solum causativè, id est, si non resideat, non lucretur fructus, & ob illos admissos teneatur satisfacere Coadjuto. Hinc jam obtentâ Coadjutoriâ tali, & si non vacet ipso jure beneficium præhabitu habens incompatibilitatem cum servitio Coadjutoria, dimitrendum tamen est, & retineri non potest sine dispensatione. AA. iidem. Nisi fortè, ut *Tondut. & Garc.* in literis Coadjutoria caveatur, quòd non teneatur dimittere prius obtentum, nisi eveniente successione, & sic jam præviè cum tali dispensa-

L

spensa-